

«گنبد آهین» برای آمریکا

«دونالد ترامپ» خطاب به حامیان گفت که اگر در انتخابات ریاست جمهوری پیروز شود، پیش از مراسم تحلیف به جنگ اوکراین خاتمه خواهد داد. رئیس جمهور سابق آمریکا و نامزد حزب جمهوری خواه در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۴ این کشور طی سخنرانی برای حامیان در شهر فیلادلفیا واقع در ایالت پنسیلوانیا بیان کرد: «پیش از مراسم تحلیف، درست اندکی پس از پیروزی در انتخابات، به جنگ وحشتناک میان روسیه و اوکراین خاتمه خواهیم داد و از جنگ جهانی سوم جلوگیری خواهیم کرد». دونالد ترامپ همچنین روز شنبه به خبرنگاران گفت که تصمیمش را درباره اینکه چه کسی در نوامبر زوج انتخاباتی اش باشد گرفته اما هنوز نام او را اعلام نکرده است. ترامپ پیش تر گفته بود که احتمالاً انتخابش را در کنوانسیون ملی جمهوری خواهان که قرار است ماه آینده در میلوکی برگزار شود، اعلام خواهد کرد. به گفته منابع آگاه، نامزدهای پیشرو برای این سمت فرماندار داکوتای شمالی داگ برگوم، سناتور جی.دی. ونس از اوهایو و سناتور فلوریدا مارکو رابینو هستند.

اسرائیل نمی تواند وارد جنگ گسترده شود

یکی از اعضای کنست (پارلمان رژیم صهیونیستی) اعلام کرد امکان ندارد وارد جنگ گسترده با حزب الله لبنان شوند. روزنامه عبری زبان «معاریو» به نقل از «ژیو الکین» عضو کنست (پارلمان رژیم صهیونیستی) نوشت مخالف اعضای کنست از ائتلاف در حال افزایش است و ممکن است منجر به انحلال آن شود. وی در ادامه افزود: «مشکل ما در شمال این است که در غزه گیر افتاده ایم.» این عضو کنست همچنین تصریح کرد: «امکان ندارد تا زمانی که جنگ غزه پایان نیافته وارد جنگ گسترده با حزب الله بشویم.» همچنین یولی ادلشتاین، رئیس کمیته روابط خارجی و امنیت کنست روز گذشته خواستار آماده سازی پناهگاه ها در شمال ارضی اشغالی و آمادگی برای هرگونه روبرویی احتمالی با حزب الله لبنان شد. معاریو به نقل از ادلشتاین نوشت: «اگر جنگ با حزب الله آغاز شود، آسان و سهل نخواهد بود.» او خواستار جدی گرفتن تهدیدات حزب الله لبنان شد. «این نماینده پارلمان رژیم صهیونیستی افزود: «ارتش اسرائیل می داند کجا و چه زمانی به حزب لبنانی حمله کند.»

احتمال خروج فرانسه از اتحادیه اروپا

مذاکره کننده ارشد اتحادیه اروپا درباره بریزگیت گفت: «تصمیم مکرون برای انحلال پارلمان فرانسه و برگزاری انتخابات زودهنگام می تواند باعث خروج فرانسه از اتحادیه اروپا شود.» «میشل بارنیه» مذاکره کننده ارشد اتحادیه اروپا درباره بریزگیت در مصاحبه ای گفت، امیدواری امونول مکرون، رئیس جمهور فرانسه برای شکست حزب راست افراطی این کشور در انتخابات بسیار مخاطره آمیز است. این مقام ارشد اتحادیه اروپا همچنین در مصاحبه خود با روزنامه دیلی تلگراف گفت: «فکر نمی کنم مارین لوپن، رهبر حزب راست افراطی اجتماع ملی و جردن باردلا، رئیس حزب مذکور، نظر خود را تغییر داده باشند. آنها هنوز صدروپایی هستند.» «مکرون در ۹ ژوئن از انحلال پارلمان فرانسه و برگزاری ۲ دور انتخابات زودهنگام پارلمانی در ۳۰ ژوئن و ۷ ژوئیه خبر داد. این تصمیم در پی انتخابات پارلمان اروپا اتخاذ شد که در آن حزب اجتماع ملی با بیش از ۱۵ درصد برتری نسبت به ائتلاف میانه و مکرون پیروز شد.

در این باره گفت: «بهترین مکالمه ای بود که تا الان دیدم.» اما بیگالا معتقد بود که چنین کاری را نمی توان با ترامپ و کلینتون انجام داد. چون او می دانست ترامپ نمی تواند ۹۰ دقیقه متمذانه بنشیند و صحبت کند.

مباحثه شیوه ای دارد

شیوه مباحثه قابل آموزش است. می توان آن را با تماشای دیگران، در میز صبحانه یا در مدرسه، در تلویزیون یا این اواخر آنلاین یاد گرفت. مهارتی است که با پیشه کردن صبر در آن پیشرفت می کنید یا با تقلید از افرادی که آن را بهترین شکل ممکن انجام می دهند، بدتر می شوید. دهه هاست که آموزش بحث کردن، بخش اصلی آموزش هنرهای آزاد یا Liberal arts بوده است (ملکوم ایکس زمانی که در زندان بود آن را مطالعه کرد. اومی گوید: «ایستاده ام آنجا، صورت هایی که به من خیره شده اند، حرف هایم از سرم به دهانم جاری می شوند در حالی که مغزم به دنبال بهترین جمله بعدی است، اگر بتوانم با اجرای درست آنها را به طرف خودم بکشانم، در مناظره برنده شدم ام). مناظره کردن مانند رای دادن، راهی برای مردم است تا بدون دعوا یا جنگ با یکدیگر، مخالفت خود را ابراز کنند: کلیدی برای هر نهادی است که زندگی متمذانه را امکان پذیر می کند، از دادگاه ها گرفته تا کنگره. جیل لیور در نیویورک می نویسد: «ایالات متحده محصول مناظره است.» سال ۱۷۸۷، نمایندگان کنوانسیون قانون اساسی آمریکا توافق کردند تا بدون خشونت، بحث کنند و بدون آسیب زدن به احساسات یکدیگر تلاش کنند یکدیگر را متقاعد کنند. یک سال پس از آن جیمز مدیسون و جیمز مونرو در رقابت برای یک کرسی در روبر چینیا با یکدیگر مناظره کردند. تا سال ۱۸۳۰، کلاس های مناظره در قالب آموزش مدنی به منظور تجهیز شهروندان برای مشارکت در پردازش دموکراسی ارائه شدند.

سال ۱۸۵۸، دهه ها هزار نفر مناظره لینکولن و داگلاس در رقابت برای کرسی ایالت النوی در مجلس سنار اتماها کردند. سخنران اول ۶۰ دقیقه زمان داشت، دومی ۹۰ دقیقه و سپس سخنران اول ۳۰ دقیقه اضافه تر. مهم ترین نکته در ساره مناظره لینکولن و داگلاس خود مناظره نبود چون این مناظره ۲ سال بعد منتشر شد، زمانی که لینکولن و داگلاس برای ریاست جمهوری رقابت می کردند، کتاب مناظره این دو نفر در شش ایالت منتشر شد. لینکولن در تمام آن ایالت و در نهایت در انتخابات برنده شد.

در دوران رادیو، مناظره ها وارد آشپزخانه ها و اتاق های نشیمن شدند. در سال های ۱۹۲۰، «اتحادیه رای دهندگان زن» صحنه آرای مناظره ها بین نامزدها و پخش آن ها در رادیو را آغاز کردند. زمانی که هربرت هوور برای «قانون رادیو فدرال ۱۹۲۷» که شامل قانون مدت زمان برابر موسوم به پخش ۳۱۵ بود، لابی می کرد، می گفت که پخش «مناظره های سیاسی که پیشینه اقدامات سیاسی است» آمریکایی ها را به معنای واقعی کلمه متحد می کند.

فرانکلین دی. روزولت از شرکت در مناظره امتناع کرد چون ممکن بود رازی در مورد کشور از دهانش در برود. سال ۱۹۳۶، جمهوری خواهان که ناامید شده بودند، تکه هایی از سخنرانی های او را به هم چسباندند و آن را به عنوان استدلال متقابل سخنان آرتور وندربگ، سناتور جمهوری خواه به ایستگاه های رادیویی تحویل دادند تا آنها را به عنوان «مناظره» پخش کنند. ۶۶ ایستگاه رادیویی قرار بود این برنامه را پخش کنند. ۲۱ ایستگاه امتناع کردند. سال ۱۹۴۸، توماس دووی و هارولد استاسن که برای نمایندگی حزب جمهوری خواه رقابت می کردند درباره یک موضوع در رادیوی ملی مناظره کردند: «ایزیاچ کمونیست در آمریکا باید غیرقانونی شود؟» اما این ناپاوار همانند روزولت دعوت برای مناظره در رادیو را رد کرد.

سال ۱۹۴۷، پس از آنکه تلویزیون برنامه «دیدار با رسانه» را رونمایی کرد، مناظره شکل پندلی از خبرنگاران را داشت که از سیاستمداران سوال می پرسیدند. شاید مک کارتی بازی (به فعالیت های ضد کمونیستی سناتور جوزف مک کارتی در آغاز دوران جنگ سرد گفته می شود)، آمریکایی ها را نسبت به شرایط مذاکره نگران کرده بود، تا حدی که اصرار داشتند سیاستمداران در تلویزیون با یکدیگر گفتگو کنند. سال ۱۹۵۹ آدلای استیونسون، سیاستمدار و کاندیدی حزب دموکرات که دو بار در رقابت ریاست جمهوری به دوایت اینزهاور باخت بود، می نویسد: «پیشنهاد می کنم که فضای سیرک کمپین ریاست جمهوری را به مناظره ای بزرگ در برابر دیدگان کامل تمام مردم تبدیل کنیم.» سال بعد کنگره آمریکا قانون بخش ۳۱۵ را به حالت تعلیق درآورد تا به نیکسون اجازه دهد با کندی مناظره کند. والتر لپمن، خبرنگار و کارشناس سیاسی در این باره نوشت: «مناظره تلویزیونی نوآوری جسورانه ای بود که قرار است در کمپین های آینده نیز اجرا شود و اکنون نمی توان آن را رها کرد. از حالا به بعد برای هر نامزدی و برای هر منصب مهمی غیر ممکن است که بتواند از چنین رویایی اجتناب کند.»

دان رد، سال ۱۹۸۸ مجری اولین مناظره ریاست جمهوری میان جورج بوش پدر و مایکل دوکاکیس، فرماندار دموکرات ماساچوست بود. به نظر می رسد «رد» درباره برگزاری این مناظره احساس شرمندگی می کند. او به بینندگان تلویزیون گفت: «این برنامه به معنای واقعی کلمه که اغلب در زبان انگلیسی به کار گرفته می شود، مناظره محسوب نمی شود چون تحت کنترل شدید خود نامزدها و مدیران آنها قرار دارد.» او در ادامه می گوید: «این برنامه ها طی سال ها توسعه پیدا کرده و به آن چیزی تبدیل شده اند که مردم معتقدند توصیف دقیق تر آن نمایش مشترک یا کنفرانس خبری برنامه ریزی شده است.»

اگر فقط پرورده های کنوانسیون قانون اساسی و مناظره لینکولن و داگلاس را بخوانید، درک کاملی از تاریخ و سیاست آمریکا به دست می آید. اما از سال ۱۹۷۶ گرفته تا ۲۰۱۲ این موضوع را نمی توان در مورد تماشای هیچ کدام از مناظره های تلویزیونی ریاست جمهوری گفت. با این حال، مناظره ها مهم اند، آگاهی بخش اند و به بخش عادی جریان های سیاسی تبدیل شده اند.

با اینکه انتخابات برای ریگان بود اما قابل پیش بینی نبود. در سپتامبر همان سال، نظر سنجی ها نشان می دادند که کارتر با ۳۸ درصد از ریگان با ۳۵ درصد بالاتر است. تا اولین مناظره، کارتر به ۴۰ درصد هم رسیده بود. اما نتایج برعکس شدند و ریگان توانست یک هفته قبل از مناظره دوم ۶ امتیاز پیشی بگیرد

ریگان «دوباره شروع کردی»، یا جایی که لیوید بنسن به دن گوئل می گوید: «سناتور، شما جک کندی نیستی.» گافهایی هم وجود داشته اند که بسیاری از آنها به صحنه آرای یا فیلمبرداری مربوط می شدند. مناظره کلینتون و پروت با چار چوب گردهایی برگزار شدند که تماشاچیان سوال می پرسیدند: چار چوبی که کلینتون خیلی دوست داشت و جورج بوش پدر، نه. در حالی که کلینتون به سوال کنندگان نزدیک می شد تا با آنها ارتباط برقرار کند، دوربین ها بوش را نشان می دادند که به ساعتش نگاه می کند. او بعدها این گمانه زنی را تایید کرد که با خود فکر می کرده «فقط ۱۰ دقیقه دیگه از این برنامه چزند باقی مانده.»

بوش تنها نبود. والتر کرونگایت روزنامه نگار و مجری خبری تلویزیونی سال ۱۹۹۸ نوشت: «مناظره ها بخشی از تقلب نا عادلانه ای اند که کمپین های سیاسی به آن تبدیل شده اند. اینجا ابزاری برای ارائه تفسیر منطقی از مشکلات مهمی است که مردم با آن روبرو هستند و رویکردهای جایگزین برای راه حل هایشان را می شنوند. با این حال نامزدها با دریافت ضمانت های شیوه برگزاری مباحث معناداری را به چالش می کشند. آنها باید به خاطر ناپاوری روند الکتورال متهم شناخته شوند.»

در تنوری، کمیسون مناظره های ریاست جمهوری دیگر به کمپین ها اجازه دیکته کردن شرایط را نمی دادند. نقطه عطف مناظره ها سال ۲۰۰۴ اتفاق افتاد: زمانی که ونون جوردن، وکیل حقوق مدنی از طرف جان کری و جیم بیکر، دیلمتات ووکیل از طرف جورج بوش پسر، درباره شرایط مناظره، مذاکره کردند و تفاه نامه ۲۲ صفحه ای را به کمیسون تحویل دادند. کمیسون به اتفاق آراء آن را رد کرد. با این حال معمولاً تغییراتی در طول دقیقه ۹۰ مناظره رخ می دهد. سال ۲۰۱۲، کمیسون، برنامه ریزی کرده بود تا نامزدها بر سر یک میز بنشینند. جیم لپهر، روزنامه نگار آمریکایی قبول کرد تا مجری این مناظره باشد. اما زمانی که او با نامزدها مصمم گرفت در مناظره اول پشت تریبون بایستد و میت رامن می هم آن را پذیرفت، کمیسون کوتاه آمد. لپهر می خواست عقب نشینی کند. او می گفت زمانی که افراد نشسته باشند می توانند موضوعات بیشتری را پوشش دهند، چون می توانند از زبان بدن استفاده کنند، می توانند تکان دادن سر یا چشم هایشان را هم به آن اضافه کنند، واکنش هایی که از پشت تریبون قابل مشاهده نیست. در آخر او با تریبون ها موافقت کرد. بیش از ۱۰ میلیون توییت در طول مناظره پست شدند و این مناظره بیشترین تعداد توییت درباره رویدادی سیاسی در تاریخ آمریکا را رقم زد. لپهر به دلیل به چالش کشیدن نامزدها مورد انتقاد قرار گرفت. در فصل رقابت های مقدماتی ریاست جمهوری، بینندگان از نامزدها مانند سلبریتی ها حمایت می کنند یا آنها را دوست می اندازند.

تلاش های کمیسون تشویق نامزدها به مباحثه یا یکدیگر شکست خورده بود. سال ۲۰۰۸، لپهر تلاش کرد تا مک کین و اوپاما با یکدیگر مباحثه کنند. اما مک کین حاضر به این کار نشد.

راه دیگری هم برای رویارویی نامزدها وجود دارد، صحنه ای که مثل رینگ بوکس و دادگاه توامان است. سال ۱۹۹۲، شب قبل از رقابت های مقدماتی حزب دموکرات در نیویورک، فیل دانوه، نویسنده و شخصیت رسانه ای در مناظره ای که به طور زنده از شبکه سی-اسپن پخش شد میزبان بیل کلینتون و جری براون بود. او گفت: «افتخار من است که فرماندار براون و فرماندار کلینتون را معرفی کنم.» او سپس به صدلی اش تکیه داد و یک کلمه هم صحبت نکرد. کلینتون و براون ۴۵ دقیقه با یکدیگر مباحثه کردند، بدون هدایت مجری و بدون مداخله. بیل بیگالا، مشاور بیل کلینتون

بره های انتخاباتی ری در آمریکا

ایش مشترک